

NAGYSZERDA

II.

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

Amen.

Mennyei Király, Vigasztaló, / igazságnak Lelke, / ki mindenütt jelen vagy / és mindeneket betöltesz, / minden jónak kútfeje / és az életnek megadója, / jöjj el és lakozzál mibennünk, / és tisztíts meg minket minden szennytől, / és üdvözítsd, Jóságos, / a mi lelkünket!

Szent Isten, szent Erős, / szent Halhatatlan irgalmazz nekünk!

(háromszor)

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Szentháromság, könyörülj rajtunk! / Urunk, tisztíts meg bűneinktől! / Uralkodó, bocsásd meg vétkezéseinket! / Szent, tekintsd és gyógyítsd meg betegségeinket / a te nevedért!

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, / most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Mi Atyánk, aki a mennyekben vagy, / szenteltessék meg a te neved, / jöjjön el a te országod, / legyen meg a te akaratod, / amint a mennyben, úgy a földön is. / Mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma, / és bocsásd meg vétkeinket, / miképpen mi is megbocsáttunk az ellenünk vétkezőknek; / és ne vígy minket kísértésbe, / de szabadíts meg a gonosztól!

Tropár 8. hang (saját dallam)

Íme, a vőlegény jó éjféلكor * és boldog a szolga, kit virrasztva * ámde méltatlan, kit lustálkodva talál. * Vigyázz, ó én lelkem, * és sok álommal ne terheld magad, * nehogy a halálra adatván * a mennyországból kivettessél, * hanem serkenj föl, kiáltván: * Szent, szent, szent vagy Isten, ** az Istenszülő kedvéért könyörülj rajtunk!

▶ *(hangfelvétel)*

Az első zsoltárcsoport (101-104. zsoltár) után kathizma 3. hang. Minta: A te szüzességed...

A parázna asszony hozzád járult, Emberszerető, * s könnyekkel vegyített illatszerrel megkenete lábadat, ** és parancsodra megszabadult gonoszságának rossz szagától. * Kegyelmedet élvezte a hálátlan tanítvány is, * de ő elvetette magától azt, * és a kapzsiság sarába belesüllyedt, ** és áruba bocsátott téged, Krisztus. * Dicsőség a te könyörületednek!

Dicsőség... most és... ugyanez

A második zsoltárcsoport (105-108. zsoltár) után kathizma 4. hang. Minta: Hamar előzz meg...

Júdás a pénzvágy bővületében * álnokul azon mesterkedett, Uram, * hogy téged, az élet kincsét, eladjon. * Azért mámorosan rohan a zsidókhoz, * és így szól a törvényszegőkhöz: * „Mit adtok nekem, és én kezetekbe adom, * hogy őt megfeszítsétek!”

Dicsőség... most és... ugyanez

A harmadik zsoltárcsoport (109-117. zsoltár) után kathizma 1. hang. Minta: A te sírodat...

A bűnös kéjné jajgatva kiáltott hozzád, Irgalmas, * és a hajával buzgón törölgette szeplőtelen lábaidat. * Szíve mélyéből sóhajtott fel: * Ne taszíts el, és ne iszonyodj tőlem, Istenem, * de fogadj el engem megtérésemben, * és üdvözíts, mint egyetlen Emberszerető!

Dicsőség... most és... ugyanez

Konták

4. hang. Minta: Aki önként...

Bár a bűnös asszonyt is felülmúlva vétkeztem, ó Jóságos, * soha könnyekkel még neked nem áldoztam. * Azért csöndben borulok le eléd, * tisztaságos lábadat csókolgatva. * Mint Uralkodóm, adj bűnbocsánatot nekem, * ki hozzád így kiáltok: * Szabadíts meg engem annak szennyéből, mit műveltem!

► **(hangfelvétel)**

Ikosz:

A hajdan bűnös nő egyszerre tiszta lett, s a rút bűn műveit és a testi élvezeteket meggyűlölte. Megfontolta ugyanis, hogy mekkora szégyent érnek és mekkora büntetést kénytelenek majd elviselni a paráznák és kicsapongók. Ezek között az első én vagyok, és ezért rettegek, s mégis esztelenül megmaradok megszokott gonoszságaimban. A parázna nő viszont megrendülve igyekezett a Megváltóhoz, akihez így kiáltott: Irgalmas és Emberszerető, szabadíts meg engem annak szennyéből, mit műveltem!

Olvasmány: Kiv 2,11-23

Történt azokban a napokban, amikor már felnőtt Mózes, hogy kiment a testvéreihez, Izrael fiaihoz. Miután felfogta azoknak nagy gyötrelmét, látott egy egyiptomi embert, amint épp egy zsidót ütlegel, aki az ő testvérei, Izrael fiai közül való. Körültekintett jobbra és balra, és senki mást sem látott. Erre agyonütötte az egyiptomit, s elrejtette őt a homokban. Másnap is kiment, s akkor két zsidó férfit látott verekedni. Azt mondta annak, aki hibás volt: „Miért vered a testvéredet?” Az pedig így szólt: „Ki tett meg téged fejedelemnek és bírának fölöttünk? Talán csak nem akarsz engem is megölni, mint ahogy tegnap megölted az egyiptomit?” Mózes erre megijedt, és azt mondta: „Hogyan derülhetett ki így ez a dolog?” A fáraó is meghalotta ennek hírét, és halálra kerestette Mózeset. Erre ő elmenekült a fáraó elől, és Midiám földjén telepedett le. Midián földjére érkezve leült a kútnál. Midián papjának hét leánya volt, akik apjuknak, Jetrónak a juhait legeltették. Eljöttek oda, hogy merítsenek a kútból, s így megtöltsék a vályúkat, hogy megvitathassák apjuknak, Jetrónak a juhait. Pásztorok jöttek azonban oda, és elkergették őket. Mózes viszont védelmükre kelt, és merített nekik, és megitta juhaikat. Hazamentek a leányok apjukhoz, Ráguelhez, s az megkérdezte: „Hogyhogy ma ilyen hamar jöttetek haza?” Azok pedig így feleltek: „Egy Egyiptomból érkezett férfi mentett meg minket a pásztoroktól, és merített is nekünk vizet, amellyel megitta a juhainkat”. Ő erre így szólt lányaihoz: „Hol van ő? Miért hagytátok ott ezt az embert?”

Hívjátok be őt, hogy egyen velünk kenyeret!” Mózes ezután átköltözött ehhez az emberhez, az pedig Mózeshez adta leányát, Szeförát feleségül. Az asszony aztán fiút fogant méhében, akit Mózes Gersomnak nevezett, mondván, hogy jövevény vagyok idegen földön. Aztán újra fogant az asszony, és másodszor is fiút szült, akit Eliezernek neveztek el, mondván: Mert atyám Istene a segítőm, és megmentett engem a fáraó kezéből.

Olvasmány: Jób 2,1-10

Történt egy napon, hogy Isten angyalai eljöttek, hogy megjelenjenek az Úr színe előtt, és velük együtt eljött a sátán is, hogy megjelenjék az Úr színe előtt. Akkor így szólt az Úr a sátánhoz: „Honnan jössz?” A sátán pedig azt mondta az Úrnak: „Végigjártam mindent az ég alatt és bejártam az egészet, most pedig itt vagyok.” Az Úr pedig megkérdezte a sátánt: „Láttad-e szolgámat, Jóbot? Mert nincs hozzá fogható ember a földön, aki ennyire ártatlan, feddhetetlen, igaz, istenfélő és minden gonoszságtól tartózkodna. Még mindig kitar az ártatlanságban, noha te rávettél, hogy mindenét ok nélkül vegyem el!” A sátán azonban közbevetette: „Bőrt a bőrért! Mert amije csak van az embernek, mindenét odaadja az életéért. De vesd csak ki rá a kezedet, érintsd meg a csontjait és a húsát! Vajon akkor megáld-e majd szemtől szembe?” Az Úr azt mondta a Sátánnak: „Nos, átadom őt neked. Csak az életét kíméld meg!” Elment ekkor a sátán az Úr színe elől, és Jóbot rosszindulatú fekélyvel sújtotta tetőtől talpig. Az pedig egy cserépdarabot fogott, hogy kapargassa magát, s a szemétdombra ült a városon kívül. Sok idő elteltével azt mondta neki a felesége: „Meddig tartasz még ki és mondogatod, hogy várok még egy kicsit a szabadulásom reményében? Íme, már az emléked is eltűnt a földről: fiaink és leányaink, az én méhem gyötrelme és fájdalma, akikkel hiába vesződtem olyan sok fáradsággal. Te magad férgek rothadásában ülsz, szabad ég alatt éjszakázva, én pedig nyomorogva egyik helyről a másikra járok, és egyik házból a másikba, csak arra várva, hogy mikor nyugszik már le a nap, hogy végre kipihenjem fáradalmaimat és gyötrelmeimet, amelyek most gyötörnek.

Mondj hát valami kemény szót Istenre, és aztán halj meg!” Ő viszont rátekintve ezt mondta: „Úgy beszélsz, mint egy esztelen asszony! Ha a jót elfogadtuk az Úr kezéből, akkor a rosszat ne fogadjuk el?” S mindezek megtörténte után sem vétkezett Jób ajkaival az Úr színe előtt.

Evangelium: Mt 26,6-16

Amikor Jézus Betániában a leprás Simon házában volt, odament hozzá egy asszony. Alabástrom edényben drága kenet volt nála, és az asztalnál ülőnek fejére öntötte. Ennek láttán a tanítványai boszszankodtak: „Mire való ez a pazarlás? Hiszen jó pénzért el lehetett volna adni ezt a kenetet, és az árát odaadni a szegényeknek.” Jézus észrevette, és így szólt hozzájuk: „Miért bántjátok ezt az asszonyt? Hiszen jót tett velem. Szegények ugyanis mindig lesznek veletek, de én nem leszek mindig veletek. Amikor ő ezt a kenetet a testemre öntötte, a temetésemre tette. Bizony mondom nektek, az egész világon, ahol csak hirdetni fogják ezt az evangéliumot, az ő emlékeztére azt is elmondják majd, amit tett.” Ekkor a tizenkettő közül az egyik, akit Iskarióti Júdásnak hívtak, elment a főpapokhoz, és azt mondta: „Mit adtok nekem, ha kezetekre adom őt?” Azok harminc ezüstöt állapítottak meg neki. Attól kezdve már csak a kedvező alkalmat kereste, hogy kiszolgáltassa nekik.

Áldott legyen az Úr neve mostantól mindörökké!
(háromszor)

Szent Efrém fohásza:

Életem Ura és Uralkodója, ne engedd hozzám a jóra való restség, könnyelműség, pénzvágy és megszólas szellemét!

(metánia, azaz meghajlás vagy leborulás)

Ajándékozd inkább szolgádnak a józanság, alázatosság, állhatatosság és szeretet lelkét!

(metánia)

Igen, Uram, Királyom! Add meg, hogy megismerjem bűneimet, és meg ne ítéljem felebarátomat, mert áldott vagy örökkön örökké!

(metánia)

Amen.

Dicsőség az Atyának és Fiúnak és Szentléleknek, most és mindenkor és örökkön örökké. Amen.

Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz! Uram, irgalmazz!

Szent atyáink imái által, Úr Jézus Krisztus Istenünk, könyörülj rajtunk!

